

СОВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 21 (7582) | Нядзеля, 13 лютага 1944 г. | Цана 20 к.

Ад Совецкага Інформбюро. Аператыўная зводка за 12 лютага. (1 стар.).

ПА СОВЕЦКАМУ САЮЗУ. (1 стар.).

Насустрэч 26-й гадавіне Чырвонай Арміі. (1 стар.).

П. Навічні. — Працоўныя Васілевіцкага раёна ў барацьбе за аднаўленне гаспадаркі. (2 стар.).

Мікола Варывода. — Добра падрыхтуемся да веснавой сяўбы. (2 стар.).

УЗНІМЕМ З РУІН РОДНЫІ ЗАВОД. У. Елкін. — Добры начып. А. Драбышэўскі. — Працуем па-франтавому. І. Прапоф'еў. — Мы залечым твае раны. Н. Пігузава, І. Савіцкая. — Творчы парыў. (3 стар.).

Т. Сямёнаў. — Героі бас- смертны. (4 стар.).

А. Малібаў. — Баі на знішчэнне акружаных нямецкіх дывізіяў. (4 стар.).

Баявыя справы беларускіх партызан. (4 стар.).

МІЖНАРОДНАЯ ІНФАРМАЦЫЯ. Становішча ў Балгарыі. Ваенныя дзеянні ў Італіі. Забарона польскай пра- фашысцкай газеты «Вядомсці польскі». (4 стар.).

Аднавіць школьную сетку і фонд падручнікаў

За год савецкай улады беларуская культура, народная асвета ў Беларусі дасягнулі небывалага росквіту. У рэспубліцы працавала 36 вышэйшых навучальных устаноў. Каля 2-х мільянаў дзяцей навучаліся ў беларускіх школах. Рэспубліка наша ператварылася ў краіну сацыяльнай пісьменнасці.

За час свайго гаспадарання ў Беларусі і адступаючы пад ударамі Чырвонай Арміі нямецка-фашысцкія акупанты аддалі агню і разбурэнню культурныя багатцы нашага народа. Разбуралі і рабучы наш пудоўны край, яны задаліся мэтай закатаваць беларускі народ, духоўна яго абязброіць, пазбавіць яго нацыянальнага дастойства. Фашысцкія цемрашлы разграмілі, спалілі школы, знішчылі падручнікі і наглядныя дапаможнікі.

Адным з першачарговых мерапрыемстваў органаў савецкай улады ў раёнах, вызваленых ад нямецка-фашысцкіх акупантаў, з'яўляецца аднаўленне школ. У сучасны момант органамі савецкай улады пры актыўнай дапамозе насельніцтва ў вызваленых раёнах БССР адноўлена больш 1.100 школ, у якіх навучаецца звыш 120.000 дзяцей. Вынікі работ школ за першую чвэрць навучальнага года паказваюць, што ў справе народнай асветы дасягнуты значныя поспехі. Гэтыя поспехі трэба замацаваць і дабіваць новых.

Органы народнай асветы, выкапкомы абласных і раённых Саветаў дэпутатаў працоўных навіны дабіваць усё большага і большага аднаўлення школьнай сеткі. Пакуль-што, трэба прызнаць, школьная сетка аднаўляецца ў нас у значнай ступені злышчэйна, самацёкам. Гэта важнае пытанне яшчэ не стала пераступеннай справай ні ў самым Наркамасе Асветы, ні ў абласных раёнах. У радзе насяляемых пунктаў да гэтага часу не адкрыты школы. Ёсць факты, калі школьны будынкі скарыстоўваюцца не па прызначэнню. На распаражэнню памесніка старшыні Церахоўскага райвыканкома Іванова ў памяшканні Маркавіцкай школы вынудзілі 46 шыбаў і перадалі

прыватным асобам. Зразумела, гэты пачальнік сябе таксама не пакрыўдзіў. Аб гэтых агідных фактах ведаюць раённыя арганізацыі, але яны не пакаралі віноўных.

Адна з асноўных задач райвыканкомаў і органаў асветы—забяспечыць адкрыццё школ у тых насяляемых пунктах, дзе іх яшчэ няма, прыняць захады да больш раўнамернага размяшчэння школьнай сеткі, да ахопу навучаннем усіх дзяцей школьнага ўзросту. Пакуль-што і ў гэтай важнай справе ёсць сур'ёзныя недахопы. Так, напрыклад, у Рэчыцкім раёне адкрыта ўсяго 7 сярэдніх школ, а ў Гомельскім сельскім, Уваравіцкім, Чачэрскім і некаторых другіх не адкрыта яшчэ ніводнай сярэдняй школы. Зразумела, што такое становішча ўяўна пенармальнае. Неабходна ўстанавіць сетку няпоўных сярэдніх і сярэдніх школ у адпаведнасці з сапраўднымі патрабаваннямі раёнаў.

Асабліва важнае значэнне ў рабоце школ вызваленых раёнаў рэспублікі набываюць пытанні навучальна-выхаваўчай работы. Справу тармозіць адсутнасць падручнікаў. Гэта зразумела для ўсіх справа. Адсюль вывад—аднаўленне фонда падручнікаў для школ—неадкладнае пытанне, якое патрабуе сур'ёзнай увагі. Між тым Наркамат асветы адносіцца да яго з абыхаваццю. Аб гэтым сведчыць хоць-бы той факт, што Наркамат забыўся нават аб сваім заказе на буквары, дадзеным яшчэ да вайны адной з маскоўскіх друкарняў. Надрукаваныя буквары спакойна ляжалі на складах друкарні і толькі выпадкова былі выдаўна выўлены.

Гэтакое становішча пемагчыма больш цяжка! Неадкладнае заданне Наркамата асветы—перабудаваць сваю работу і дабіцца таго, каб школы былі забяспечаны падручнікамі і працавалі па-сапраўднаму. Аднаўленне школьнай сеткі ў неабходных намерах, наладжванне нармальнай вучобы ў школах з'яўляецца важнейшай дзяржаўнай задачай Наркамата асветы, абкомаў, райкомаў партыі і выканкомаў Саветаў дэпутатаў працоўных.

Абласная нарада работнікаў асветы

10—11 лютага Гомельскі абласны адзел народнай асветы правёў нараду загадчыкаў раённых адзелаў асветы. Удзельнікі нарады абмеркавалі пытанне аб выкананні па абласці закона аб рэгулярным навучанні. Затым быў заслуханы даклад тав. Цыгулькі аб кантролі за работай школ і разгортванні метадычнай работы.

Трэцім пытаннем, якое абмер-

кавалі ўдзельнікі нарады, было ваеннае навучанне дзяцей у школах.

У сярэдках па дакладах выступілі загадчыкі раёнаў: Уваравіцкага—тав. Старадубаў, Свяцілавіцкага—тав. Шварой, Гомельскага—тав. Кужалеў і другія. У сваіх выказваннях яны падзяліліся вопытам работы па аднаўленню школ і арганізацыі навучальна-педагагічнага пра-

Ад Совецкага Інформбюро

АПЕРАТЫЎНАЯ ЗВОДКА ЗА 12 ЛЮТАГА

На працягу 12 лютага на ЛУЖСКИМ напрамку нашы войскі, зламаўшы супраціўленне праціўніка, авалодалі раённымі цэнтрам Ленінградскай абласці і чыгуначным вузлом БАЦЕЦКАЯ, а таксама з баямі занялі больш 40 іншых насяляемых пунктаў і сярод іх ОСТРАВЕНКА, СІЦЕНКА, ТОЛКАВА, ШАЛАВА, ТУРАВА, ЖЭРАБУТ, ВЫБАР, ВЕЛЯШЫ, ГЛУХАВА, СТАЛБЕЦ, ЧАРНАВІЦЫ. Нашы войскі поўнасьцю ачысцілі ад праціўніка чыгунку ЛЕНІНГРАД—БАЦЕЦКАЯ—НОУГАРАД і ўшчыльную падыйшлі да горада ЛУГА, дзе завязалі баі на ўскраінах горада.

На поўнач ад ЗВЕНІГАРОДКА і ШПОЛА нашы войскі працягвалі весці баі па знішчэнню акружанай групі праціўніка і авалодалі насяляемыми пунктамі

ПЕШКІ, ГАЛЯКІ, МЕЛЬНІКІ, НЕЦЯРЭБКА, НАБУТАЎ, ДЗЕРАНКАВЕЦ, КАРАШЫН. Адначасова на паўночны захад ад ЗВЕНІГАРОДКА нашы войскі адбівалі атакі вялікіх сіл танкаў і пяхоты праціўніка, якія імкнуліся прабіцца на дапамогу да акружанай групі страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На другіх участках фронту—разведка, артылерыйска-мінамётная перастрэлка і ў радзе пунктаў баі мясцовага значэння.

На працягу 11 лютага нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 81 нямецкі танк. У паветраных баях і агнём знішчана 58 самалётаў праціўніка, з іх 33 трохматорныя транспартныя самалёты «Ю-52».

ПА СОВЕЦКАМУ САЮЗУ

ПАЧАТА БУДАЎНІЦТВА ТРОХ ГІДРАЗЛЕКТРАСТАНЦЫЙ

У Марыйскай і Ташаўскай абласцях Туркменіі пачата будаўніцтва трох гідрэлектрастанцый. Яны забяспечаць электраэнергіяй прамысловыя, транспартныя прадпрыемствы, комунальна-гаспадарчыя ўстановы абласных гарадоў—Мары, Кашауза.

У будаўніцтве ўдзельнічаюць калгаснікі бліжэйшых аумаў. На будаўніцтва першай чаргі вышлі 1.500 чалавек.

ВЫЗВАЛЕНІМ РАЁНАМ

Комсамольцы Окцябрскага раёна Ленінграда дамагаюць насельніцтва вызваленых ад нямецкіх акупантаў раёнаў Ленінградскай абласці. Моладзь адной з бальніц накіроўвае 10 аптэчак. Комсамольцы збіраюць таксама палітычную, мастацкую і навуковую літаратуру для бібліятэк і школ. Ужо сабрапа звыш 2.000 вгн.

НАФТА ЗВЫШ ПЛАНА

Брыгада вядомага майстра промысла «Кагановічнафта» (Баку) Сары Гусейнава з пачатку года ўнесла ў фонд Галоўнага Камандавання 2.000 тон вадкага паліва, здабытага звыш плана. Больш 800 тон нафты дадаткова даў у студзені і лютым 9 промысел «Леніннафта». Два эшалоны авіябензіна і адзін цяжкагрузны танкер трактарнага гаручага выпрацаваў звыш плана нафтаперагонны завод імені Андрэева.

Дастойная сустрэча

На прадпрыемствах Паўднёвага Урала разгарнулася спаробніцтва за дастойную сустрэчу 26-й гадавіны Чырвонай Арміі. На Златаўстаўскім металургічным заводзе па ініцыятыве перадавых сталеплавільшчыкаў ствараецца асобны фонд у чэсць слаўнага юбілею.

На стэханаўскія вахты ў чэсць гадавіны Чырвонай Арміі

заступілі калектывы цехаў Магнітагорскага металургічнага камбіната. Сотні тон метала ў фонд Галоўнага Камандавання Чырвонай Арміі далі ў студзені сталеплавільшчыкі 2-га мартнаўскага цеха. З першых дзён лютага выпуск метала яшчэ больш павысіўся. На баявым рахунку цэх мае да 500 тон звышплановага метала.

Літаратурны вечар лаўрэатаў Сталінскай прэміі

У канцэртным зале Цэнтральнага дома Чырвонай Арміі імені М. В. Фрунзе (Масква) адбыўся вялікі літаратурны вечар лаўрэатаў Сталінскай прэміі. З чыткай сваіх твораў выступілі пісьменнікі В'яцеша Габрыловіч, Самуіл Маршак, Сяргей Міхалкоў, Павел Пілін, Максім Рыльскі, Аляксандр Серафімовіч, Леанід Собалеў, Ілья Эрэбург.

У канцэрте прынялі ўдзел лаўрэат Сталінскай прэміі, заслужаны артыст РСФСР Ігар Ільінін, заслужаны артыст РСФСР лаўрэат Сталінскай прэміі Барыс Чыркоў, народны артыст РСФСР Дзмітры Орлоў. Вечар прайшоў з вялікім поспехам. Увесь збор перадаецца ў фонд дапамогі дзецям франтавікоў.

Фронтавыя брыгады

Два гады назад на артылерыйскім заводзе імені Калініна была створана першая фронтая брыгада Нікалая Мягкага. 12 стэханаўцаў, гарачых патрыётаў Радзімы, накіраваліся тады аддаць усе свае сілы на абарону баць-

каўшчыны і сталі працаваць за дваіх і траіх.

Цяпер на заводзе 80 такіх брыгад. Яны аб'яднуюць больш 1.000 рабочых. Сярэдняя выпрацоўка фронтных брыгад за 1943 год перавысіла 200 процантаў нормы.

Нарада настаўнікаў вандроўных школ

За сотні кілометраў, вярхом каля вярблюдах і коных з'ехаліся на нараду 80 школьных працаўнікоў жывёлагадоўчага Тамдынскага раёна, які размяшчаны ў пу-

стыні Кзыл-Кум. Настаўнікі падзяліліся вопытам работы ўпершыню створаных у бягучым навучальным годзе вандроўных школ.

НАСУСТРАЧ 26-й ГАДАВІНЕ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

Асоавіяхім да свята

Насельніцтва вызваленых раёнаў Беларусі актыўна ўступае ў члены Асоавіяхіма. За апошні час па Магілёўскай абласці прынята больш 3.000 чалавек. Створана 100 пярвічных арганізацый. У Гомельскай абласці арганізаваны раённыя саветы Асоавіяхіма. Інструктары ПВХО праводзяць работу непасрэдна сярод насельніцтва.

Слаўную 26-ю гадавіну Чырвонай Арміі Асоавіяхім рыхтуецца сустрэць умацаваннем арганізацый, вучэбных фарміраванняў, шырокай масавай работай сярод насельніцтва. Абласныя і раённыя саветы Асоавіяхіма арганізуюць даклады і гутаркі для членаў таварыства на тэмы: «26 год Чырвонай Арміі і задачы Асоавіяхіма», «Гераічная абарона Сталінграда», «Абарона Севастопаля, Ленінграда, Одэсы», «Бітва пад Курскам» і іншыя.

ДОБРА ПАДРЫХТУЕМСЯ ДА ВЕСНОВОЙ СЯЎБЫ

У тыле ворага. Н-скі раён Беларусі. Партизанская бригада „Советская Беларусь“ наносіць руйнуючы ўдары па нямецкіх акупантах.

На здымку: Партизаны таварышы В. і Ф. (злева), якія толькі-што вярнуліся з разведкі, дакладваюць камандзіру бригады аб выніках разведкі. Фото М. ТРАХМАНА.

Працоўныя Васілевіцкага раёна ў барацьбе за аднаўленне гаспадаркі

За час акупацыі нямецкія звары напеслі Васілевіцкаму раёну цяжкія раны. Яны дашчэнту разбурылі сельскую гаспадарку і прамысловыя прадпрыемствы раёна. Усюды, дзе толькі ступала пага немца, бачны следы зніжэння разгулу і разбою.

Нямецкія грабелішчыкі знішчылі і вывезлі ў Германію трактары і складаны сельскагаспадарчыя машыны, забралі калгасную жывёлу, да ніткі абрабавалі сельніцтва. Былі параслі палі і сенажні.

Немцы рабілі ўсё для таго, каб ператварыць наш раён у зону пустыні. Яны зраўналі з зямлёй 32 квітнеючыя калгасныя вёскі. На месцы гэтых вёсак засталіся толькі панялішчы ды курганы-магілы. У гэтых магілах пахаваны сотні забітых немцамі нявінных савецкіх людзей.

У адной толькі вёсцы Кабылева, Макавіцкага сельсаведа, немцы спалілі 267 дамоў сялян, расстралілі і кінулі ў агонь 1.118 мірных жыхароў, сярод іх 200 мужчын, 300 жанчын і больш 600 дзяцей. Усяго на гэтую сельсавецкую нямецкія душпагубы знішчылі 1.600 савецкіх грамадзян.

78 чалавек, пераважна старыкоў і дзяцей, жывымі спалены ў вёсцы Бушаўка, Дубраўскага сельсаведа. Сотні юнакоў і дзяўчат гвалтоўна пагнаны на катаргу ў Германію.

Тэрорам, шчыбеніцамі і пагрозамі спрабавалі немцы скарыць савецкіх людзей, прымусіць іх прымірнацца з гітлераўскім «новым парадкам», ператварыць у паслухмяных нявольнікаў.

Але дарэмна! Працоўныя раёна, як і ўвесь беларускі народ, не скарыліся перад чужынцамі. На заклік вялікага правадыра таварыша Сталіна савецкія патрыёты з першых дзён акупацыі пайшлі ў партизанскія атрады. У глыбокім падполлі слаўныя сыны большавіцкай партыі ўзнімали народ на свяшчэнную, бялітасную барацьбу з нямецкімі захопнікамі. Узброеныя чым паліла, народныя месціўцы бялітасна звінчалі нямецкую погань. Народ верыў у хуткі прыход Чырвонай Арміі, у сваё вызваленне. І гэта вызваленне прышло.

19 лістапада 1943 года Чырвоная Армія вызваліла раённы цэнтр Васілевічы, а затым і ўсю тэрыторыю раёна ад нямецкіх акупантаў. Партизаны дапамаглі

чырвоным воінам сваімі ўдарамі з тыла. Са слязамі радасці на вачах сустрэла сельніцтва сваіх вызваліцеляў. Сотні народных месціўцаў уліліся ў рады Чырвонай Арміі і пайшлі далей, на захад, вызваляць родную беларускую зямлю.

3 першага-ж дня вызвалення ў раёне пачалася аднаўленчая праца. На заклік партыйнай арганізацыі працоўныя раёна з усёй энергіяй узяліся за адбудову разбуранай немцамі гаспадаркі. Зараз можна падвесці першыя вынікі нашай работы.

За два з лішкам месяцы поўнасцю адноўлены партыйны і савецкі ўстановы. Здадзены ў эксплуатацыю электрастанцыя, тры паравыя млыны, цыркулярка па распілоўцы будаўнічых матэрыялаў. Працуюць ганчарная майстэрня, скурзавод, мылаварня, шавецкая і краўцкая арцелі. Адноўлены маслазавод і 4 малочна-прыёмныя пункты. У раённым цэнтры адкрыты дзве сталовыя.

На раён адкрыта і стала працуюць 16 пачатковых школ, раённая больніца, ветэрынарная лячэбніца і два медыцынскія пункты. Адкрываюцца хаты-чытальні.

Вялікага поспеху дабіліся чыгуначнікі станцыі Васілевічы. За кароткі тэрмін яны аднавілі і прывялі ў парадак гаспадарку станцыі, адрамантавалі службовыя памяшканні і жылыя дамы для рабочых. 24 снежня на станцыю прыбыў першы савецкі поезд.

Радасныя, творчыя дні перажывае калгасная вёска. Вызваліўшыся ад нямецкага ярма, сяляне гараць жадаюць хутчэй аднавіць калгасную гаспадарку. У 44 калгасах выбраны праўленні, якія прыступілі да работы. Ужо закончаны ўлік азімых пасеваў, жывога і мёртвага інвентара. Падрыхтаваны памяшканні і праводзіцца засыпка насення яравых культур. Калгаснікі на панялішчах адбудовваюць хаты, прыводзяць у парадак грамадскія пабудовы. Ідзе падрыхтоўка да весна-

вой сяўбы. Так, калгаснікі сельгасарцелі імені Сталіна, Васілевіцкага сельсаведа, сабралі 98 адналішчых і 10 двухлішчых плугоў, 90 барон, 3 веялікі, 60 калёс і іншыя неабходны сельскагаспадарчы інвентар, які прыводзіцца ў парадак.

Аднаўляецца Васілевіцкая МТС. Тут арганізаваны тры трактарныя бригады, якія збіраюць і рамантуюць трактары і сельскагаспадарчыя машыны і інвентар. Адрамантаваны першыя 5 трактараў. Адкрыты курсы трактарыстаў, на якіх займаецца 25 чалавек.

На заклік таварыша Сталіна — у найкарацейшы тэрмін поўнасцю ліквідаваць вынікі гаспадарання немцаў — савецкія патрыёты аднаўляюць чэснай, самаадданай працай, усямерна дапамагаюць свайму вызваліцельніку — Чырвонай Арміі. Калгаснікі раёна ў зніжэнні удзячнасці за сваё вызваленне сабралі і здалі ў паларунак Чырвонай Арміі 120 тон збожжа, 226 тон бульбы і 87 тон мяса.

Уся работа па аднаўленню гаспадаркі раёна і аказанню дапамогі Чырвонай Арміі праводзіцца на аснове шырока разгорнутай палітычна-масавай работы сярод працоўных. Раённы камітэт партыі вылучыў агітатарамі лепшых камуністаў, якія сістэматычна праводзяць даклады, калектыўныя чыткі газет і гутаркі з сельніцтвам. Агітатары ўзнімаюць палітычную актыўнасць працоўных, мабілізуюць іх на хутчэйшае вырашэнне падзённых задач.

На мітынгах, якія адбыліся ў адзнаку вызвалення ад нямецкіх акупантаў, рабочыя, сяляне і савецкая інтэлігенцыя нашага раёна заявілі, што аддадуць усе свае сілы на хутчэйшае аднаўленне гаспадаркі раёна. І мы адрозім свой раён. Мы ведаем: наперадзе многа цяжкасцей, але мы іх пераможам.

П. НАВІЦКІ,
саіратар Васілевіцкага РК КП(б)Б.

ПРЫНЯТА 20 ТРАКТАРАЎ З РАЗАНСКОЙ ОБЛАСЦІ

КРЫЧАЎ. (Наш нар.). На днях у машына-трактарныя станцыі раёна прыбылі першыя 20 трактараў з Разанскай абласці. Усе прывезеныя трактары знаходзяцца ў поўнай спраўнасці.

Цяжка ўспамінаць пра нашу прыгоннае жыццё пад бандыцкай уладай фашыстаў. Немцы пазбавілі калгаснікаў права звацца чалавекам. Яны паліваўлі на людзей, каб паслаць іх у пракалятую Нямеччыну, забівалі лепшых сыноў калгаснага сялянства, рабавалі народнае багацце. Фашысцкія душагубы па-зверску замучылі нашых лепшых патрыётаў Васіля Грацкага, Пятра Ксяндзова. У траскучы мароз гітлераўцы распранулі на вуліцы калгасніцу Еўдакію Пікуліну і калгасніка Піліпа Удава, адабралі ў іх шубы і валенкі.

Лютасць немцаў да калгаснікаў не ведала межаў. Іх крывавамі рукамі ператворана ў руіны і панялішчы наша прыгожая вёска; з 234 дамоў сям-так уцалела толькі 39. Зладзеі забралі ў калгаснікаў 70 кароў. Гэтага ім было мала, і нямецкія рабаўнікі забралі ў сялян яшчэ 18 кароў, сагналі ў двор Савелія Лістападава і, адступаючы, спалілі іх там.

На рабаўніцтвы немцаў наша вёска адказала агульным сабатажам нямецкіх загадаў, уступленнем у партизанскія атрады. 17 лепшых калгаснікаў пайшлі ў рады народных месціўцаў, дзесяткі калгаснікаў сталі партизанскімі сувязістамі. 3 дапамогай партизан атрада імені Кірава калгаснікі забралі і абмалатлі ўвесь ураджай зямскай управы, якая была размешчана на сядзібе Закружскай МТС. Партизаны атрымалі ад гэтага больш 250 пудоў зярна. Сяляне нашай вёскі ўсімі сіламі дапамагалі партизанам.

З радасцю мы сустрэлі Чырвоную Армію. Для родных воінаў калгаснікі здалі 152 пуды мяса, 800 пудоў хлеба, 700 пудоў гародніны і 3.300 пудоў бульбы. Гэтым калгаснікі шчыра дзякавалі воінам Чырвонай Арміі за вызваленне.

Зараз у калгасе ідзе напружаная праца па аднаўленню сельскай гаспадаркі. Усе нашы людзі імкнуцца хутчэй ліквідаваць вынікі бандыцкага гаспадарання немцаў. На вырашэнне гэтай

агульнанароднай задачы ўзялася ўся грамада вёскі — ад старога да малаго.

Лепшыя калгаснікі Пётр Грацкі, Соня Удава, 73-гадовы Раман Ксяндзоў, Еўдакія Пікуліна па-баявому выконваюць заданні бригадзіра.

Добрых наказчыкаў у працы дасягнула цясларная бригада тав. Шынкарова. За месяц яна адрамантавала дзесяткі кватэра калгаснікаў, пабудавала першы ў раёне маслазавод, вядзе рамонт капюшніў і кароўнікаў. Памяці цясларамі паладжапа соцьялістычнае снаборніцтва. У студзень пяршынства заваяваў 70-гадовы калгаснік Рыгор Пікулін. Дзве нормы выпрацоўкі — такі што дзённы вынік яго працы.

Побач з рамонтам і будаўніцтвам памяшканняў ідзе падрыхтоўка да веснавой сяўбы. За канчываецца засыпка насенных страхавых фондаў. Адрамантавана палова сельскагаспадарчага інвентару, прыведзена ў парадак зброя. Зроблен агляд коней, зніжэнныя пастаўлены на падкормку. Праз некалькі дзён калгаснікі пачнуць прывучаць кароў хадзіць у ярме; для гэтага заробіцца мяккая вупраж.

З кожным днём паліпшаецца агітацыйна-масавая работа сярод калгаснікаў. Комсамольцы-агітары Аляксей Трышутакоў, Іва Гаравы, Арцём Сторажаў чытаюць калгаснікам аператывны зводкі Савецкага Інформбюро, раскаваюць аб гераічных подвигах воінаў Чырвонай Арміі, заклікаюць калгаснікаў дастойна сустрэць 26-ю гадавіну наша слаўнай Чырвонай Арміі.

Усю сваю агітацыйна-масавую работу комсамольцы падпарадкавалі вырашэнню важнейшых дзяржаўнай задачы — поўнай ліквідацыі вынікаў гаспадарання немцаў, узорнай падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

Мікола ВАРЫВОДА,
старшыня калгаса «Чырвоныя партизаны», Ветнаўскага раёна.

Пачалі загатоўку вярхушак бульбы

КЛІМАВІЧЫ. (Наш нар.). Члены сельгасарцелі імені Кірава і «Траці Інтернацыянал» першымі ў раёне пачалі загатоўку вярхушак бульбы для пасадкі. Іх

прыкладу паследвалі другія калгасы. Калгаснікі сельгасарцелі імені Луначарскага і «Трактарыст» абавязаліся сабраць кожным дваром не менш цэнтне вярхушак бульбы.

Дзейна рыхтуюцца да сяўбы

КРАСНАПОЛЛЕ. (Наш нар.). Члены перадавой сельгасарцелі імені Леніна (старшыня тав. Хралянкоў) старанна рыхтуюцца да веснавой сяўбы. План засыпкі насенных і страхавых фондаў перавыканаў. На час сяўбы калгаснікі сабралі для коней 100 пудоў аўса.

Пасіяхова ідзе рамонт сельскагаспадарчага інвентара і зброі. Лепшыя калгаснікі створана рамонтная бригада, якой кіруе вядомы цяслар Вадзімір Махакоў. Адрамантавана 12 калі больш паловы хамутаў.

Падарункі дзецям франтавікоў

Комсамольцы і моладзь Гомеля працягваюць чулыя клопаты аб дзецях доблесных абаронцаў радзімы. Ва ўсіх пярвічных комсамольскіх арганізацыях праходзяць сходкі, на якіх абмяркоўваецца пытанне аб дапамозе дзецям франтавікоў і сіротам.

У Цэнтральным раёне гора (саіратар РК ЛКСМБ тав. Крышчэў) сабралі ў дапамогу дзецям звыш 10.000 рублёў. Вучні 27 школ арганізавалі збор падарункаў для дзяцей — насаві хустачкі, расчоскі і іншыя рэч

УЗНІМЕМ З РУІН РОДНЫ ЗАВОД

ДОБРЫ ПАЧЫН

У грудках каменя не адразу можна было пазнаць карпусы ранейшых цэхаў—так разбурылі іх акупанты. З чаго пачаць? Але мы не разгубіліся.

— Загад Радзімы будзе выканаць, — сказалі рабочыя і прыступілі да аднаўлення першацарговых цэхаў.

Мы пачалі з капельнага цэха, электрастанцыі, слясарна-механічнага цэха і сталовай для рабочых. З першых-жа дзён сталі працаваць па графіку.

Калі былі скончаны ўсе чарныя работы, брыгада будаўнікоў прыступіла да асноўнага — сабрала рэшткі кровельнага жалеза і пачала будаваць новы дах.

Па графіку нам патрэбна было 120 будаўнікоў. У нас-жа было спачатку 17 чалавек, потым 30. Прычым, з іх толькі тры—кваліфікаваныя цесляры. Да цяслярскай, сталарнай і кровельнай працы мы прыгнучылі капельшчыкаў, слесароў, токараў. Зараз у будаўнічых брыгадах налічваецца 90 чалавек.

Недахоп рабочай сілы патрабуе працы за дваіх. І кожны з нас працуе з падвоенай, патроенай энергіяй. Будаўнікі працуюць ініцыятыву, вынаходліваець.

Да 1 сакавіка, як і было прадуладжана, мы скончым будаўнічыя работы па электрастанцыі, капельнаму цэху і сталовай. Да пачатку красавіка адрамантуем электрамеханічны цэх.

У сваёй практыцы я сустракаўся з рознымі цяжкасцямі, нечаканасцямі. Але прыступаць да работ, зусім не маючы інструментаў і матэрыялаў, прышлося ўпершыню. Не было ні малатка, ні сякеры, ні рыдлёўкі. Я сабраў сваіх будаўнікоў, растлумачыў

ім становішча. Усе парашылі прыходзіць на працу са сваім інструментам. Але ўсё-ж гэта не выхад са становішча: інструмент маюць толькі прафесіяналы-будаўнікі, якіх у нас не многа. Паўстала пытанне аб вырабе інструменту сваімі сіламі.

За кароткі час мы абсталівалі кузню і слясарна-рамонтную майстэрню. Ужо зроблена 6 і адрамантавана 5 пяслярскіх сякер, 10 долатаў, 10 сталярных, 15 слясарных і 35 іншых малаткоў. Зроблена 5 кельм-лапатак для штукатурных і 25 для камешчыцкіх работ. Зроблена каля 50 жалезных рыдлёвак, 30 вёдраў. Цяпер працуем сваім інструментам.

У кузні і слясарнай мы рамантуем усё, што сабралі на руінах: замкі і дзвярныя ручкі, робім будаўнічыя скобы і нават выпрамаляем старыя цвікі.

Для патрэб будаўніцтва выкарыстоўваем усё, што магчыма сабраць у завалах цэхаў. Напрыклад, для таго, каб накрыць дах электрастанцыі, патрабавалася жалеза. Кровельчыкі сабралі лісты жалеза на тэрыторыі завода, абрэзалі яго, выправілі і зараз заканчваюць крышцё.

Дзесяткі кубічных метраў лесу сабралі рабочыя з разбураных заводскіх дамоў. Толькі для рамонтна-сталовай патрабавалася 23,5 кубаметра лесу, 30 кубаметраў дошак, 150 кілограмаў цвікоў, 450 кілограмаў будаўнічых скоб. Усё гэта рамонтнікі брыгады тав. Хахлова вынайшлі на месцы.

І так на ўсіх участках.

У. ЁЛКІН,
выконваючы абавязкі
начальніка будаўнічага цэха.

ПРАЦУЕМ ПА-ФРАНТАВОМУ

Прышоў я на завод з партызанскага атрада ў снежні 1943 года. Было тут некалькі маладых рабочых. На першым комсамольска-маладзёжным сходзе мы абмеркавалі свае першацарговныя задачы і рашылі стварыць комсамольска-маладзёжную брыгаду.

Спачатку ў брыгадзе было 6 чалавек, а зараз ужо 14. Тут і слесары, і камешчыкі, і падсобныя рабочыя. Мы ўзялі на сябе абавязальства дабіцца звання працэнтавой брыгады і зараз усю сваю работу з дапамогай камуністаў вядзем па-франтавому, наваеннаму. Мая брыгада сістэматычна выконвае план не ніжэй чым на 190 процантаў.

Мы аднаўляем парасілавы цэх, які быў зусім разбураны нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Я памятаю дзень, калі прышоў на завод. Тады не ведалі, з чаго пачаць—не было ні малатка, ні сякеры, ні зубіла. А потым усё гэта пачало прыбываць. Маладыя рабочыя прыносялі з сабой інструмент, расшуквалі яго тут-жа на заводзе, рабілі самі.

У моладзі з'явілася жаданне, праца сваёй асноўнай прафесіі, авалодаць яшчэ адной. Словы не разыйшліся са справай. Слесары Пышкін і Сідарэнка набываюць прафесію камешчыка. Комсамалец Шапалеўскі выконваў у нас падсобныя работы. Мы рашылі дапамагчы яму набыць спецы-

ялінасць: прымацавалі да кваліфікаванага рабочага, які і навучае яго цяпер. Носпехі добрыя—тав. Шапалеўскі хутка будзе добрым камешчыкам.

Мы імкнемся кожную мінуту выкарыстаць рацыянальна. Калі трэба застацца ў другую змену працаваць—застаемся, трэба пачу папрацаваць — таксама працуем.

Першы гудок нашага завода будзе святам. Да гэтага мы рыхтуемся. На самой справе, ці-ж гэта не ўрачыстае?

А. ДРАБЫШЭўСКІ,
брыгадзёр комсамольска-маладзёжнай брыгады.

Комсамольска-маладзёжная брыгада сістэматычна выконвае план на 180—190 процантаў.

На здымку (справа налева): Брыгадзёр тав. Драбышэўскі А. В. і член брыгады тав. Цітарэнка Ф. Л. за працай.

МЫ ЗАЛЕЧЫМ ТВАЕ РАНЫ

Усе свае лепшыя годы я правёў на гэтым заводзе—працую з 1917 года. Тады, уласна кажучы, гэта быў не завод, а проста майстэрня. За годы сталінскіх няцігодак на месцы майстэрні вырасла магутнае прадпрыемства, асашчонае перадавой тэхнікай. Стаханаўская слава яго і прадукцыя вядомы былі далёка за межамі Беларусі.

Мы ганарыліся сваім заводам, любілі яго, як роднае дзіцяці. Працаваў я ў электрасілавым цэху. Гэта быў цэх-прыгажун. Проста прыемна было зайсці—усё блішчала. Добра мы працавалі. Пяць разоў мяне прэміравалі. Жылі заможна, усяго было ўволю.

Пачалася вайна. Чорныя хмары навесілі над Радзімай. Завод наш эвакуіраваўся ў тыл. Вывозілі абсталіванне; эшалон за эшалонам ішоў па ўсход.

Як шалёныя сабакі ўварваліся немцы ў горад. Яны адразу-ж пачалі наводзіць свой крывавы гітлераўскі «парадак».

Працаваць на завод я не пайшоў. Вельмі балюча было ад таго, што ў цэхах, якія і я будаваў сваімі рукамі, ходзіць паганая немчура. Я хаваўся ўсюды, абы толькі не трапіць на вочы акупантам.

Цяжка жылося. Але думка аб тым, што Чырвоная Армія прыдзе да нас, вызваліць з чорнай

няволі—ні на мінуту не пакідала мяне. І вось доўгачаканы дзень настаў. Прышлі нашы.

Цяпер толькі жыць і жыць, дапамагаць сваёй дзяржаве дабіць немца. Немец нанёс вялікія страты нашай Радзіме. А пагэтану, калі да вайны мы працавалі добра, то цяпер трэба працаваць у тры разы лепш. І я адразу пайшоў на завод.

Зайшоў я ў электрасілавы цэх, і самі слёзы сплюсца: усё разбурана, ад светлага, чыстага,

Брыгадзёр тав. Куляшоў і шкляр тав. Маслоўскі заканчваюць аднаўленне заводскай сталовай. Фото Л. Папковіча.

добра абсталіванага цэха застаўся толькі сцены. Яшчэ мацней закінеда ў грудзях нямецкіх бандытаў. І разам з тым з'явілася асаблівае жаданне—у што-б там ні стала аднавіць цэх, паставіць завод на ногі.

Працую не шкадуючы сіл, столькі, колькі патрэбна. Не іду дамоў да таго часу, накуль не скончы пачатую справу. Трэба ў тэрміновым парадку ўсталяваць катлы—даць пару. Немцы не паспелі вывезці катлы, але яны гадзі, замініравалі іх, папсавалі. Абкладка ў катлах была разбурана, калоны збіты, лопнулі трубы. Мы наагрэлі ваду, спуścцілі яе, а потым прыступілі да абкладкі катла. Тут мы сустрэліся з цяжкасцямі—не было спецыялістаў-камешчыкаў. Рашылі падрыхтаваць сваімі сіламі. Я ўзяўся навучыць траіх.

Зараз работы па абкладцы катла заканчваюцца. Хутка мы здадзям яго ў эксплуатацыю; пачне працаваць наша электрастанцыя. Дадзём святло і энергію цэхам.

Хоць мне 65 год, але праца ў мяне спорыцца. Пагляджу я на вокал і бачу, з якой ахвотай працуюць людзі. А ўсё гэта таму, што не па пемтаў працуюць яны, а на сябе, на сваю Радзіму.

І. ПРАКОФ'ЕУ,
брыгадзёр.

Творчы парыў

Нельга без болю ў сэрцы глядзець на гэтыя руіны. Нямецкія вилюдкі знішчылі завод.

Але ён будзе!

Там, унутры, сярод гэтых руін, ідзе кранатлівая, настойлівая праца. Людзі ачышчаюць завалы, збіраюць, рамантуюць абсталіванне.

Поўным ходам ідзе аднаўленне капельнай, механічнага цэха, заканчваецца будаўніцтва сталовай. Але для таго, каб пачалі працаваць усё цэхі і майстэрні—неабходна энергія. Вось таму перш за ўсё тут узяліся за аднаўленне электрастанцыі. 57 чалавек працуюць на гэтым важнейшым участку. Літаральна на адной сабралі яны сярод руін 25.000 штук агнятрывалай цэглы, знайшлі вапну, зрабілі ўсё, каб фарсіраваць аднаўленне. Хутка ўступіць у строй капцёл, машынае аддзяленне, завод атрымае энергію і прыядзе на кругласучатную ра-

боту. Заводская электрастанцыя зможа забяспечыць энергіяй не толькі цэхі, але і рад устаноў горада.

Працуюць ужо слясарныя і сталярныя майстэрні, кузня. Пры заводзе ёсць цырульня, шавецкая майстэрня. Рамантуецца жыллёвы дом, у якім будзе размешчана 60 сем'яў рабочых.

З першых-жа дзён вызвалення горада на завод пачалі прыходзіць старыя кадравікі. Яны горада ўзяліся за працу.

Калі гаварыць аб сапраўды свядомых адносінах да працы, дык трэба прывесці ў прыклад брыгаду будаўнікоў участка тав. Ёлкіна. Тое-ж самае можна сказаць і аб мантажніках, аб слесарах, электрамонтэрах. Калі трэба было зрабіць у самыя спісныя тэрміны пракладкі да катлавых люкаў, брыгадзёр мантажнікаў, стары кадравы рабочы тав. Тупкевіч больш 30 гадзін не выходзіў з завода, працаваў ноччу, пры канціцы, у халодным, поўразбураным памяшканні. І пайшоў з завода толькі тады, калі пракладкі былі зроблены, а катлавыя люкі пастаўлены на месца.

Вонятны фрэзероўшчык тав. Марозаў не ведаў бетоннай кладкі. А зараз, калі спатрэбілася, ён стаў спецыялістам-бетоншчыкам, кіруе брыгадай. І не толькі сам ён авалодаў новай спецыяльнасцю, ён навучае і другіх.

Зараз на заводзе вядуцца вялікія будаўніча-рамонтныя работы, патрэбны кадры кваліфікаваных рабочых. Старыя сталары і цесляры, выконваючы сваю асноўную працу, у той-жа час навучаюць моладзь, перадаюць ёй свой вопыт.

Столяр тав. Златкін абавязаўся за два месяцы навучыць трох вучняў. Сваё абавязальства ён выконвае. Пад яго кіраўніцтвам вучні ўжо выконваюць складаныя сталярскія работы.

У брыгадзе будаўніка тав. Хахлова большасць рабочых не маюць кваліфікацыі. Тав. Хахлоў дапамагае ім, рыхтуе з іх будаўнікоў.

Любоў да завода, працоўны энтузіязм, радысць вызвалення выліліся ў хваля соцыялістычнага спаборніцтва, якое разгортваецца на заводзе ўсё шырэй і шырэй. Спаборніцтва пачалося сярод мантажнікаў, а потым разгарнулася сярод будаўнікоў, электрамонтэраў і, такім чынам, ахапіла ўвесь калектыў. Патхніцелямі і арганізатарамі спаборніцтва з'явіліся камуністы, якія паўсецдзённа мабільваюць рабочы калектыў на бальную работу.

Вышкі спаборніцтва казаліся хутка: падцягнуліся адстаючыя, няма больш вынікаў невыканання графіка, паленілася працоўная дысцыпліна. Начальнік завода тав. Гузераў кожны дзень праводзіць планёркі, на якіх начальнікі цэхаў і участкаў дакладваюць аб зробленым за дзень, аб выкананні графіка. Тут-жа дасяца заданне на чарговы рабочы дзень.

Прыядзе час, і воляю большавікоў, воляю савецкіх людзей узнімецца з пепелу завод, узвысяцца карпусы цэхаў, і родны, знаёмы гудок абвясціць аб другім нараджэнні завода.

Н. ПІГУЗАВА,
І. САВІЦКАЯ.

БЕЛАРУСЫ НА ФРОНЦЕ

ГЕРОІ БЯССМЕРТНЫ

На левым беразе рэчкі, парослым густым беразняком, калісьці стаяла вёска. Цяпер тут пустэча — вялікая, чорная, апаленая агнём.

Востравух глядзеў на левы бераг. Лес, абрыў, рэчка. Родныя мясціны Беларусі, дзе ён нарадзіўся і вырас. Можна гэта тая самая рэчка, што коціць свае воды каля бацькоўскай хаты? А можа ўжо няма і яго вёскі? Можна замест хаты — чорная, змяшаная з пугаллем зямля?..

Владзімір Востравух толькі прыбыў у часць са снайперскай школы. І вось ён упершыню вышаў на агнявую пазіцыю.

Владзімір — уражэнец Заходняй Беларусі, з вёскі, якая носіць сумнае імя — Няўдача. Так, няўдача спадарожнічала ў жыцці старому Канстанціну Востравуху — бацьку Владзіміра. Жылі бедна, прыпелі і ад пана-прыгонніка, і ад вайта.

Лепшае жыццё прышло, калі заходнія абласці Беларусі сталі савецкімі. Владзімір паехаў у Данбас, парадзіўся з вялікай шахцёрскай сям'ёю, стаў забойшчыкам-стаханавцам. Але награнула вайна...

Востравух прынік да апытчанага прыцэлу.

Водаль паказаліся немцы. Вока снайпера меткае, рука цвёрдая. Чатыры стрэлы — і чатыры немцы назаўсёды засталіся ляжаць на зямлі. Так з дня ў дзень рос рахунак Владзіміра, расла яго слава. Байцы склалі аб ім прыпеўкі:

Выбівайце з немцаў дух,
Як Владзімір Востравух.

Немцы баяліся і ненавідзелі савецкага снайпера. Часценка яны засыпалі пазіцыю Востравуха мінамі, узрыхлялі зямлю кулямётным агнём. За ім «палявалі» некалькі нямецкіх снайпераў. Аднак Востравух быў няўлоўны.

Савецкі снайпер забіваў немцаў кожны дзень. Ён ярасна ненавідзеў чужынцаў, якія акупіравалі яго родную Беларусь.

На першым лістку блакнота, у якім Востравух вёў рахунак забітых ім фашыстаў, ён старанна напісаў словы праслаўленага снайпера Людмілы Паўлічэнка: «Ад іх злачынстваў у мяне закінае злосьце, а злосьце на вайне — добрая справа, яна сястра пянавісі і святой помсты».

Часць пайшла ў наступленне. Батальёны савецкіх воінаў змялі, зламалі сетку нямецкіх дровяных загарод, мінных пастак, траншэй і бліндажоў. Яны рухаліся наперад. З баямі ішоў на захад і Владзімір Востравух.

У адным баю прасоўванню нашых байцоў перашкаджалі два нямецкія снайперы.

— Знішчыць! — загадаў камбат.

Владзімір выпяўз наперад і выканаў загад. Гэта былі 155-ы і 156-ы немцы, забітыя Востравухам.

У барацьбе за свабоду і незалежнасць савецкай Радзімы, у барацьбе за родную Беларусь Владзімір Востравух загінуў. Імя яго назаўсёды занесена ў спісы баявой сям'і яго палка. І кожны раз, калі рота выстрайваецца для правяркі, старшыня першым выклікае:

— Сержант Востравух?

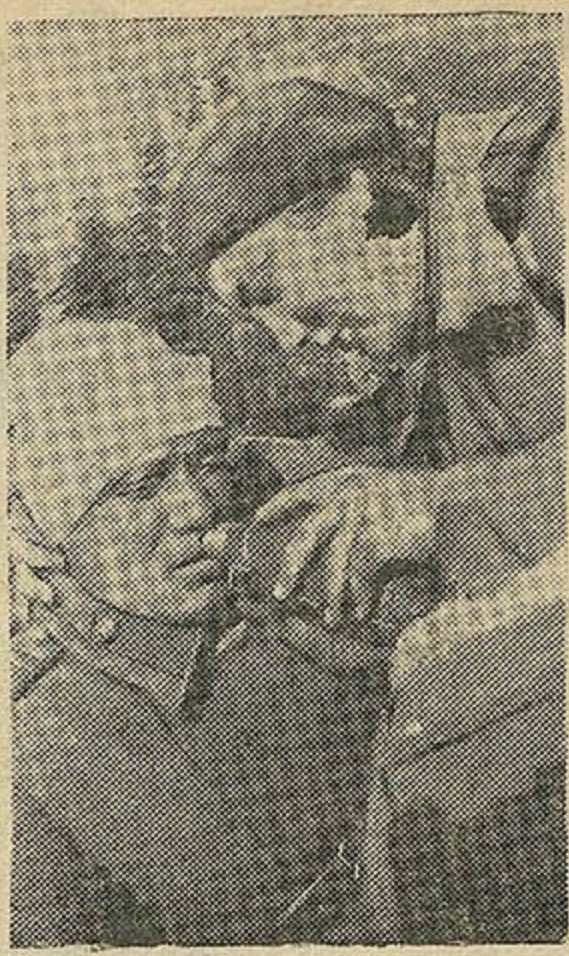
Правафланговы, ва ўрачыстай цішыні замёршага строю, адказвае:

— Сержант Востравух гераічна загінуў у баю ва славу нашай Радзімы!

Героі бяссмертны. Яны жывуць разам з намі. Іх імёны натхняюць нас у вялікай бітве з нямецкімі ізвергамі.

Т. СЯМЕНАУ.

ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ.

Комсомолец Г. Ф. Арцёмніка — дачка беларускага народа. Да вайны яна працавала ў Суражскім раёне. З першых дзён вайны пайшла на фронт. Звыш 200 параненых яна вынесла з поля бою. Урад узнагародзіў яе медалю «За адвагу».

На здымку: Старшыня меслужбы Г. Ф. Арцёмніка даглядае параненага воіна.

Фото Н. Максімава.

КЛОПАТЫ
АБ СЕМ'ЯХ
ФРАНТАВІКОЎ

Месціслаўскі аддзел дзяржаўнага забеспячэння за апошнія два месяцы выдаў дапамогу сем'ям ваеннаслужачых на суму 144.457 рублёў. Апрача таго 34 сем'і атрымалі бялізну, абутак, вопратку. Пяці сем'ям фронтавікоў завезена паліва.

Райсабезд выплаціў інвалідам 26.357 рублёў пенсіі. Пакіраваны на работу 45 інвалідаў Айчыннай вайны. Яны працуюць бригадзірамі, старшымі калгасаў.

БАЯВЫЯ СПРАВЫ
БЕЛАРУСКІХ ПАРТЫЗАН

Беларускія партызанскія атрады з 18 па 21 студзеня пусцілі пад адкос 19 чыгуначных эшалонаў праціўніка. Разбіта 14 паравозаў і 160 вагонаў і платформ. За гэты-ж час савецкія партызёты агнём з супроцьтанкавых ружжаў вывелі са строю 13 нямецкіх паравозаў, узарвалі 3 чыгуначныя масты, 80 мастоў на грунтавых дарогах і знішчылі больш 100 аўтамабіль праціўніка.

Група беларускіх партызан зрабіла налёт на нямецкі аэрадром. На аэрадроме ўзарваны два бамбардыроўшчыкі, склад з бензінам і знішчана 29 нямецкіх лётчыкаў і 96 гітлераўцаў з саставу аэрадромнай службы.

Партызаны бригады Героя Савецкага Саюза тав. Л. за чатыры дні актыўных баявых дзеянняў падарвалі і падбілі 9 нямецкіх танкаў, адну бронемашыну, 10 аўтамабіль, 4 трактары, адну гармату; спалілі 116 тон бензіна, 6 рэчавых складаў, 4 харчовыя і 3 склады з боепрыпасамі.

У гэтых аперацыях партызанамі забіта 58 і паранена 88 гітлераўцаў. Узяты 23 палонныя.

Партызаны захапілі 2 мінамёты, 11 кулямэтаў, 1 аўтамабіль, 5 тысяч патронаў, 8 скрынь снарадаў.

ВПЕБСКАЯ ОБЛАСЦЬ.

У студзені месяцы нямецка-фашысцкія акупанты зрабілі некалькі вылазак са сваіх гарнізонаў у мэтах рабавання мірнага насельніцтва. Партызаны атрада імені Калініна паспяхова адбілі ўсе гэтыя спробы ворага. У баях і з засад знішчана 40 і паранена 54 гітлераўцы.

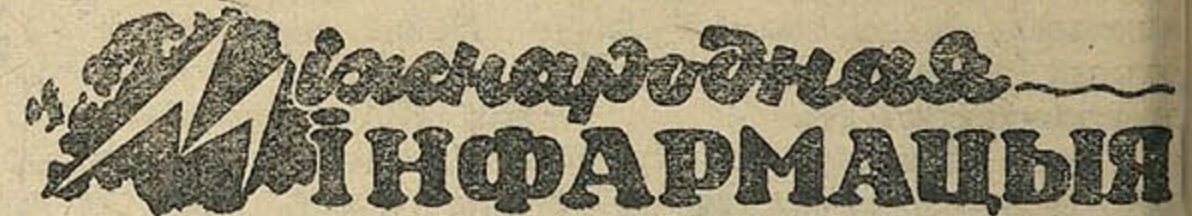
МІНСКАЯ ОБЛАСЦЬ.

За мінулы месяц партызаны бригады Героя Савецкага Саюза тав. П. падарвалі 5 сярэдніх танкаў і 2 танкеткі, 4 бронемашыны, 24 грузавых і 2 легкавыя аўтамабілі. Партызанамі знішчаны 2 масты, 2 кулямётныя тачанкі і адна 122 мм гармата. Забіта 381 і паранена 236 нямецкіх салдат і афіцэраў.

ПАЛЕСКАЯ ОБЛАСЦЬ.

Актыўна дзейнічалі ў студзені месяцы партызаны бригады тав. Г. з засад і ў адкрытых баях яны знішчылі 502 і паранілі 44 немцаў. На партызанскіх мінах падарваліся 5 эшалонаў ворага. У выніку крушэнняў разбіты і пашкоджаны 7 паравозаў і 34 вагоны з баявой тэхнікай і жывой сілай ворага. Партызаны знішчылі 7 мастоў і 16 кілометраў тэлеграфна-тэлефоннай сувязі.

ПІНСКАЯ ОБЛАСЦЬ.

Становішча ў Балгарыі

СТАМБУЛ, 12 лютага. (ТАСС). Па вестках, якія наступваюць з Балгарыі, у Сафіі, як і ў другіх пунктах краіны, дзе праводзіцца эвакуацыя або рассяленне эвакуіраваных, вельмі дэзарганізавана адміністрацыйнае і гаспадарчае жыццё. Пасля бамбардыроўкі Сафіі многія прадпрыемствы, дзяржаўныя і абшчыны ўстановы да гэтага часу не працуюць. Улады праводзяць масавае звальненне асоб, якія накінулі працу або вярнуліся пазней устаноўленых тэрмінаў.

Міністр унутраных спраў Хрыстаў зволіў вялікую колькасць адказных чыноўнікаў міністэрства і дырэкцыі аховы здароўя.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ ў ІТАЛІІ

ЛОНДАН, 12 лютага. (ТАСС). Галоўная стаўка войск саюзнікаў у Італіі паведамляе, што ў раёне Апенцы ваенныя караблі саюзнікаў зноў аказалі артылерыйскім агнём падтрымку левому флангу сухапутных войск. На абодвух

Забарона польскай прафашысцкай газеты „Вядомасці польскі“

ЛОНДАН, 12 лютага. (ТАСС). Як перадае агенства Рэйтэр, англійскае міністэрства інфармацыі забараніла выхад у свет польскай штотыднёвай газеты „Вядомасці польскі“, якая выдавалася ў Лондане.

Рэдактару газеты афіцыйна заўважана, што яму неаднаразава

сярод іх інспектар міністэрства ўнутраных спраў Кайчаў, які пасля бамбардыроўкі Сафіі 10 студзеня ўпёр у правінцыю і на працягу тыдня не паказваўся ў міністэрства.

Зволена многа муніцыпальных чыноўнікаў, работнікаў пошты і тэлеграфа, супрацоўнікаў сталічных газет і журналаў. Рабочыя пад пагрозай звальнення папярэджаны, што яны абавязаны з'явіцца на работу самае позняе праз дзве гадзіны пасля заканчэння паветравай трывогі.

Многія вуліцы да гэтага часу не ачышчаны ад абломкаў разбураных будынкаў. Горад амаль бязлюдны. Вадаправод адноўлены толькі часткова.

Пунктах амерыканскай 5-й арміі працягваліся жорсткія баі. Часці саюзнікаў некалькі прасунуліся на галоўным фронце ў раёне Касіно і адбілі контратаку праціўніка на прадмостным умацаванні Апенцы.

рабіліся папярэджанні супроць змянення артыкулаў, разлічаных на стварэнне рознагалоссяў сярод аб'яднаных нацый, аднак гэтыя папярэджанні аказаліся без вынікаў.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

Баі на знішчэнне акружаных нямецкіх дывізій

ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ. (Спецкор ТАСС). Трэба валодаць велізнай фізічнай выносливацю, тэхнічнай падрыхтоўкай, упорствам, воляй і ўменнем прыстасоўвацца да дзейняў у любой абстаноўцы, каб паспяхова вырашаць такія складаныя баявыя задачы, якія рашаюць цяпер савецкія воіны.

Узорам бліскучага воіскага майстэрства з'яўляецца акружэнне войскамі 1-га і 2-га Украінскіх франтоў дзесяці нямецкіх дывізій на поўнач ад гарадоў Звенігародка і Шпола і баі на знішчэнню гэтай вялікай групіроўкі праціўніка, якія адбываюцца ў надзвычай цяжкай абстаноўцы.

Працягваючы з усіх бакоў цяжкія немцаў, савецкія войскі ўсе вузлы спіскаюць калёдо акружэння, з баямі прасоўваюцца наперад, паносзячы ворагу сур'езныя страты ў жывой сіле і тэхніцы.

У баявых парадках пяхоты ідуць мінамётчыкі і артылерысты. Ім часта прыходзіцца на сабе цягнуць гарматы, мінамёты, і ўсе-такі байцы імкнуцца наперад, не прызнаючы ніякіх перашкод.

Гітлераўцы па-ранейшаму су-

праціўляюцца з адцаем асуджаных. На асобных участках вораг кідаецца ў контратакі, пускаючы наперадзе аўтаматыкаў.

Нягледзячы на тое, што ўмовы падвор'я вельмі ўскладняюць маневр, часці Чырвонай Арміі шырока прымяняюць іменна маневраную тактыку. Вось як, напрыклад, развіваўся бой за важны аперны пункт немцаў на паўднёвым участку «катла» — сяло Ксавераўка. Раскіданае на вяршынях і схілах вышынь, сяло ўяўляла сабой даволі выгадную для абароны пазіцыю. Вораг, выкарыстоўваючы ўмовы мясцовасці, прастрэльваў подступы да сяла мінамётным і ружэйна-кулямётным агнём. Некалькі разоў немцы прадырмалі контратакі. Але нашы рухомыя групы зноў выйшлі на чыгунку, якая праходзіць недалёка ад Ксавераўкі, і выбілі праціўніка з пануючых вышынь. У гэты час другія падраздзяленні падыйшлі да Ксавераўкі з паўднёвага ўсходу. Крок за крокам прасоўваліся наперад нашы пехатцы, спіскаючы клешчы вакол нямецкіх пазіцый. Нарэшце, на агульняму сігналу пачалася атака. Як ні ўпorna абараняўся праціўнік, ён усё-ж быў выбіты

з рубяжа і невялікімі групамі, кідаючы зброю, пачаў адступіць.

Гэтак-жа быў узят і вялікі вузел супраціўлення праціўніка — вёска Орлавец і навакольныя насяляльныя пункты. У распараджэнні немцаў тут былі вышыні, яры, рачулікі, якія прыкрывалі абарону з усходу. Але нашы часці, маневруючы, паставілі нямецкі гарнізон пад пагрозу акружэння і авалодалі вузлом супраціўлення.

Асабліва ў цяжкае становішча палілі акружаныя нямецка-фашысцкія войскі пасля таго, як часці Чырвонай Арміі авалодалі рабінным цэнтрам Гарадзішча. Адступаючы, праціўнік пачаў сцягваць сваю тэхніку, асабліва аўтамабілі і артылерыю па дарозі, па якіх і без таго было цяжка праісці. У гэты час, карыстаючыся некалькімі гадзінамі яснага падвор'я, савецкія лётчыкі нанеслі рад штурмавых і бамбардыровачных удараў па скапленай баявой тэхніцы праціўніка. Вынікі зусім добрыя: адных толькі аўтамабіль разбіта звыш 150.

Кольца навокал ворага ўсе спіскаецца і спіскаецца.

А. МАЛІШАУ.